

Geen verkiezing waxinelichthoudergooier

Van onze verslaggever

Den Haag * Erwin Lensink uit Winterswijk, ook bekend als de waxinelichthoudergooier, doet definitief niet mee aan de verkiezingen voor Provinciale Staten en de waterschappen volgende maand. De Raad van State heeft gisteren alle beroepen afgewezen die Lensink instelde tegen centrale stembureaus. Ook de

wraking van de staatsraden is afgewezen. Lensink wilde onder de naam Oranjer Republikeinse Piraten meedoen aan de Statenverkiezingen in Gelderland en de verkiezingen voor de waterschappen Rijn en IJssel en Rivierenland. Zijn kandidaatstelling voor Gelderland werd afgewezen omdat hij de verplichte waarborgsom niet betaal-

de. Voor het waterschap Rivierenland mocht hij niet meedoen omdat hij niet in dat gebied woont en voor Rijn en IJssel leverde hij niet tijdig een kandidatenlijst in. Lensink ging tegen alle beslissingen in beroep, maar voordat de hoogste bestuursrechter zijn zaken gisteren kon behandelen, wraakte hij de rechtshandelingen om diverse redenen. Hij verscheen gisteren niet op de zit-

ting en betaalde ook geen griffiegeld voor zijn zaak tegen waterschap Rijn en IJssel, waardoor die zaak niet is behandeld. Lensink werd bekend nadat hij op Prinsjesdag in 2010 een waxinelichthouder tegen de gouden koets gooide. Daarvoor reeg hij vijf maanden gevangenisstraf. Vorig jaar verstoortde hij een bezoek van de koning en koningin aan Münster.

Voorop

Rob van Vuure

Afra

Een vrouw op leeftijd gaf mij een hand en zei: 'Ik ben Afra, weet u nog?' Ik wist het meteen. Af en toe lees ik in zaaltjes columns voor, in de pauze koffie met melk en verrassing. Deze keer: Afra. Als jongen woonde ik jaren in het dorpje West-Knollendam. 'Waar woon je?' vroeg de leraar. 'In West-Knollendam'. Als de klas weer tot bedaren was gekomen (Hinniken! In galop!), zei ik het berustend nog een keer. Ja, je hebt ook Oost-Knollendam, ook een dorpje in de Zaanstreek. Maar ach, Knollendam, in Zuid-Limburg heb je het dorpje Kuttingen. In Overijssel ligt het plaatsje Poepershoek. In de Betuwe vind je Reeth (720 inwoners). Ergens in Zeeland ligt Boerenhol en voor Waspik volg je de borden Waalwijk. Dan ook maar even België: vlakbij Brussel vind je het kerkdorp Kuttelohoven en in de Ardennen ligt het plaatsje Beffe.

Knollendam dus. West- en Oost-, met de brede Zaan ertussen. De Zaan was en is daar vijftig meter breed, vijf meter diep water, voor een kind de afstand tussen hier en een onbereikbare wereld. Er was wel een pontje of een bootje, maar dat was gedoe. Om van West- in Oost- te komen moest je acht kilometer omfietsen. Oostknollendamers waren vreemden, je zag hun huizen maar ze woonden ver weg. Er was een voetbalclub maar zo ver speelden we geen uitwedstrijden. Er was een keer brand, op vijftig meter afstand stonden we te kijken, een Zaan vol bluswater, niemand wist van wie de boerderij was.

En toen werd het 1963. Ja, het jaar van de beruchtste Elfstedentocht. Ook het jaar van de bevroren Zaan, je kon zomaar naar de overkant lopen. Zo zagen Oostknollendamers er dus uit! Wat bleek: ze waren aardig. Wat bleek: ze konden schaatsen. Wat bleek: er woonden leuke meiden die opeens zomaar door ons dorp liepen. Mijn beste vriend Mart kreeg zelfs verkering, ijspret, met ene Afra. Maar het hield geen stand, de dooi trad in. Ik ben nog wel eens acht kilometer met hem omgereden, op een mooie dag in mei, maar geen Afra te vinden. Na twee jaar ontmoette Mart zijn huidige vrouw, maar hij bleef te graag over Afra praten.

En nu drink ik koffie met haar, in de pauze van een lezing in Oost-Knollendam. Ze zegt, half lachend: 'Ik dacht, misschien is Mart er ook'. Ze denkt nog vaak aan hem en was in 1963 zelfs een keer met een vriendin naar West- gefietst. 'Dat was toen een hele onderneming'. Ik moest alles over Mart vertellen, getrouwd, eigen bedrijf, kleinkinderen, ja doe nog maar een koffie. Aan het eind van de avond klampte ze me nog een keer aan. Zeker, ik zal de groeten doen.

Al een week denk ik: was er in 1964 ook maar een strenge winter geweest. Jij zegt het, mompelde Mart, toen we even met z'n tweeën waren.

Klik hier

De krant online

Volg ons ook op

Doe vandaag eens extra vriendelijk

Eigenlijk zou je het iedere dag moeten moeten doen, maar speciaal op 17 februari is het 'Doe vriendelijk dag'. Schenk een glimlach aan je collega, verwen je geliefde eens met een vrolijk humeur, houd de deur open voor iemand met een tas vol boodschappen, laat iemand voor in de rij bij de kassa of bezoek een enzame oudere. Schrijf drie namen op een briefje en doe vandaag iets aardigs voor deze mensen. Verget niet om je eigen naam ook op het lijstje te zetten, want een betere wereld begint bij jezelf. En onthoud vooral: doe overmorgen en de dagen erna ook iets

vriendelijks. In Amerika hebben ze net een hele week van vriendelijkheid afgesloten. Bekijk de promotievideo op onze website.

Rouwcijfers per jaar

55.000

mensen verliezen hun partner

23%

keert niet terug op het werk

170

dagen gemiddeld verzuim

40%

gaat eerst aan het werk, meldt zich alsnog ziek

Baan kwijt na dood van partner

Ruimhartiger met rouwverwerking * Vage ziekmeldingen

Rien Floris
r.floris@hollandmediacombinatie.nl

Almere * Een kwart van de mensen die hun partner verliezen, keert niet meer terug op het werk. Gemiddeld melden rouwenden zich 170 dagen ziek. „Daarom roep ik alle werkgevers op ruimhartiger om te gaan met rouwverwerking”, zegt directievoorzitter Ron Bavelaar van uitvaartverzorgers Yarden. Rouwverlof vastleggen in de wet hoeft van Bavelaar niet. „Dit heeft alles met goed werkgeverschap te maken. Die mensen zijn echt ziek dus moet je ze de ruimte geven. Als die niet faciliteert als werkgever,

word je gestraft met uitval en ziekte van je werknemers.” Vanaf de dag van overlijden tot en met de uitvaart hebben de meeste werknemers recht op verlof (gemiddeld tien dagen).

Ziek

Na de uitvaart is het rouwen niet voorbij. Dat uit zich soms in vage ziekmeldingen. Rouwenden hebben geen rechten en er bestaat geen wettelijk rouwverlof. Joyce Neijenhuis (psychosociale begeleiding & consultancy) die uitvoerig onderzoek deed naar arbeid en rouw is daar ook geen voorstander van. „Dan krijg je voorschriften en procedures, maar je rouw laat zich niet in een procedu-

re stoppen. Iedereen doet het op zijn eigen manier. De ene persoon heeft de emotionele verwerking vrij snel na het overlijden en de ander pakt de draad van het leven op en krijgt er pas anderhalf jaar na het overlijden last van.” Mensen die na het overlijden van hun partner niet meer terugkeren naar het werk hebben volgens Neijenhuis uiteenlopende redenen. „Er zijn mensen die door het overlijden vinden dat hun werk niet zo belangrijk is. Die gaan iets doen waar hun hart ligt. Anderen hebben het financieel niet meer nodig en er zijn er die meer gaan werken als invulling van hun leven.” Rouwen is geen ziekte waarbij je rouwgerelateerde klachten hebt,

Stelling

73%

Prostituee eerzaam beroep

Aantal stemmen: 429

27%

eens

oneens

Eens

Gastvrij, ruimdenkend, begripvol, pro-actief, administratief onderlegd: dat zijn enkele van de vaardigheden van een goede sekswerker. Dus hoezo zou het géén eerzaam beroep zijn?

E. Mendes, Laren

Oneens

Een mensontrend beroep, zonder eigenwaarde, noch respect voor eigen lijf en leden. Om nog maar te zwijgen over het gebrek aan respect voor je familie. Verschrikkelijk. Jasper Menger, Venhuizen

De nieuwe stelling

Stem en reageer op onze website

Verlies Oranje zegen voor schaatsersport

De Nederlandse schaatsers kregen dit weekend bijna op alle fronten klop van de internationale concurrentie. Vooral bij de dames viel er dit jaar weinig te juichen. Een bittere pil na de goudrun van Sochi. Toch is het verlies van Oranje een goede zaak. Het schaatsen dreigde te verworven tot een puur Nederlandse aangelegenheid. Het goud voor de overige landen en het verlies van Oranje tonen aan dat het wel degelijk om een internationale sport gaat. En dat is een zegen voor de sport.

Voorop

Politie wil niet praten bij avond over liquidatiegolf

Ton de Lange

Amsterdam * Boze burgers geenoeg. „Hoe durt de politie niet aanwezig te zijn op deze avond!” De golf van liquidaties in Amsterdam was gisteren reden voor een speciale avond in theater De Meerwaard, gelegen in Amsterdam Nieuw-West: 'De kracht van kogels: een moordwijk in beweging'. Het theater en bewonersorganisatie Eigenwijken had de politie uitgenodigd. Maar die kwam niet opdagen omdat ze niets wil zeggen over alle liquidatieonderzoeken die nog lopen. Want dit komt 'natuurlijk' ter sprake. Een verkeerde inschatting, zo bleek. Het ging vooral om 'de druk van de ketel halen', praten over angst en woede, het delen van ervaringen met geweld. De gisteren gepresenteerde veiligheidscijfers van de gemeente Amsterdam tonen aan dat sinds 2012 het jaarlijks aantal geweldsdoden stijgt: van 15 naar 25. In 2013 waren er acht liquidaties, vorig jaar tien. Crimineel

'topjaar' blijft 2000: 52 geweldsdoden, waarvan acht liquidaties. Het geluid van automatische wapens is in de stad inmiddels een soort 'running gag': 'Krakraka!' Een Marokkaanse jongere bekende dat ook hij dat lachend doet. „Humor is een manier om met je angst om te gaan, weet je.”

Terreur in huis

Angst heerst in vele gezinnen waaruit jonge criminelen voortkomen. Een Marokkaanse vader legt uit waarom zij er nooit over praten, zelfs binnenshuis niet. „Het is de schande en angst voor je eigen kind of zijn vrienden. Je hebt een terrorist in huis. En dat praten over problemen en spanning delen, meneer, dat is zo Nederlands. Met psychiaters en psychologen, zeg maar.” Volgens Paul Vugts, ervaren misdaadverslaggever van het Amsterdamse dagblad Het Parool, is er momenteel een uitstekend project met basisscholen in achterstandswijken: het preventief interventie team, ofwel 'Pit'. In Holendrecht in

Marokkaans gezin met angst voor eigen kind

'Zuid-Oost' bijvoorbeeld, 'zo'n wijk waar de broertjes en zusjes van de Top600-criminelen zitten'. Samenwerking met de basisschool is van belang om op tijd te signaleren en te kunnen ingrijpen. Want je kunt volgens Vugts niet alleen maar naar ouders wijzen, ze zijn niet allemaal kundig of willig. Zoals wel meer te simpel wordt voorgesteld. Neem het vooroordeel dat die allochtone buurtjongen van achttien zijn BMW wel met crimineel geld zal hebben betaald. „Wat u niet weet, meneer”, verklaart een bezoeker, „is dat deze jongen drie bijbaantjes heeft om die BMW te kunnen kopen. Uiterlijk vertoon is voor ons belangrijk.”

Liquidaties Amsterdam vrijdeld

Amsterdam * Politie en justitie hebben de afgelopen weken twee liquidaties in Amsterdam voorkomen, zei korpschef Pieter-Jaap Aalbersberg gisteren bij de presentatie van de Amsterdamse veiligheidscijfers van 2014. Meerdere verdachten zijn aangehouden. In de loop van de week worden meer details bekendgemaakt. De aanpak van liquidaties is er volgens Aalbersberg een van lange adem. Eerder was al bekend dat op 1 februari vier personen zijn aangehouden, die mogelijk op weg waren

om een liquidatie te plegen. In de auto waarin ze zaten, werden meerdere vuurwapens aangetroffen. Amsterdam zag in 2014, afgezien van het groeiende aantal afrekeningen in het criminele milieu een flinke daling van het aantal gevallen van straatroven, zakkenrollerij, overvallen en woninginbraken. Zaken waar gewone Amsterdamers vaker mee te maken hebben. Toch besef burgemeester Van der Laan dat het gevoel van veiligheid momenteel anders is gezien de reeks liquidaties. Na de eerste anderhalve

maand van 2015 staat de teller al op vier. Vooral het gebruik van zwaardere wapens, zoals kalasnikovs, baren zorgen. Vorig jaar vielen er 25 geweldsdoden, tegen 23 in 2013. Hieronder waren tien liquidaties, tegen acht een jaar eerder. In twee van de tien liquidatiezaken zijn verdachten aangehouden. Tweehonderd rechters houden zich bezig met deze misdrijven. De politie heeft het afgelopen half jaar 31 automatische wapens in beslag genomen, waaronder 23 kalasnikovs.

Hoofdofficier van justitie Theo Hofstee, de burgemeester en de politiefchef lichten de cijfers toe. FOTO ANP/KOEN VAN WEE